

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2014*** ROČNÍK XV.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Knihy jsou pro lidi tím, čím jsou pro ptáky křídla.

John Ruskin

Bohumír Procházka: Jak jsem chodil

Chodil jsem po ulici a hledal námět. Marně. Dobrý námět hledá se těžko i dobrým autorům. Na okolí působil jsem jako cvok. Přestal jsem rozlišovat přátele a nepřátele. Nezdravil jsem nikoho. Konečně po delší době, když jsem už rezignoval, najednou námět přišel. Divil jsem se, jak je to snadné.

Chodil jsem po ulicích a pohrával si s námětem. Vymýšlel varianty, přibíral a zavrhoval postavy, charaktery, představoval jsem si různý způsob zakončení. Bylo to nesmírně zajímavé, vzrušující. Úžasná hra, dobrodružství. Byl jsem pánem nad osudy, nad děním světa. Lidé konali podle mého přání. Až román napíšu, přinese čtenářům zdroj poučení, inspirací..., změní se jejich život.

Čas nazrával. Pak jsem povídku konečně napsal. Byla slabá, banální, ani se mi nechtělo ji číst.

Nejlepší knížky jsou ty dosud nenapsané.

Nevím, jak vy, ale již několik let kupuji Literární noviny, sice nepravidelně, ale kupuji. V minulém roce 2013 jsem vynechal jen pár čísel a v jednom z těch posledních jsem se dozvěděl smutnou zprávu. Literární noviny se od Nového roku 2014 mění z týdeníku na měsíčník. Důvodem jsou finanční obtíže a především malý počet předplatitelů. V celé republice se našlo jen asi něco málo přes čtyři tisíce předplatitelů. Přitom k rentování novin by bylo potřeba dvanáct tisíc, tedy asi třikrát víc. Je dvanáct tisíc předplatitelů hodně nebo málo? Předplatné bylo v roce 2013 asi 1500 korun, pro studenty, důchodce a pracovníky ve školství bylo zlevněné, ale přesto se nenašlo dost zájemců. Za menší peníz je potom možno získat Literárky i v digitální podobě, event. si je stahovat do čtečky.

Literární noviny jsem kdysi odebíral, bylo to v polovině 90.let minulého století. Ale přestal jsem je odebírat, protože jsem měl pocit, že se jednak literatuře věnují velmi málo, ale především mi vadilo, že noviny neposkytovaly prostor různým názorům.

A v tom se právě současné Literárky podstatně liší. Literatura v nich sice není úplně hlavní, ale najdete v nich přílohy, které jsou věnovány literatuře, novým knihám (příloha BIBLIO). V novinách najdete především články, které byste v ostatních novinách hledali marně. Přináší materiály třeba například ze Sýrie, ale ne ty oficiální, prostě i z druhé strany. Jako např. názor Rajko Dolečka na Kosovo a odpověď na článek Markéty Hejkalové, ale následně j její reakci na Dolečka. Noviny nikoho nepoučují, neříkají co si má myslet. Předkládají další fakta a pohledy z nejrůznějších stran, aby si sám čtenář udělal na věc názor. A to je podle mě to nejdůležitější, co by jakékoliv noviny měly přinášet.

Proto jsem se rozhodl, že se od ledna 2014 stanu předplatitelem. A pokud vám můžu radit, přidejte se k nám, k pravidelným čtenářům Literárních novin. Určitě těch o něco víc než 50 korun měsíčně stojí za to!

Zájemci najdou další informace na stránkách www.literarky.cz

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Josef Jindra uveřejnil ve vlastivědném sborníku Českého ráje a Podještědí „Od Ještěda k Troskám“ (číslo 4/2013, ročník XX., vyšlo prosinec 2013) příspěvek „175 let od narození českého básníka a krajana Václava Šolce“ i s básní „Dvě tváře Václava Šolc.“ Dále recenzi na knihu Josefa Brože !Ty země – nová kniha veršů Josefa Brože.“

- Ve středu 15.ledna připravili členové LiS při KVČ další autorské čtení pro nevidomé (SONS) na Městském úřadě v Jičíně. Draga Zlatníkové četla ze svého překladu knížky o Vánocích, Josef Jindra svou poezii. Vyprávěl i o zajímavých osobnostech Sobotky. Prochor několik fejetonů.

- Draga Zlatníková v říjnu odevzdala komentář k dokumentárnímu filmu "Dům přírody Slavkovského lesa", který připravuje Agentura Nature. Namluvil jej známý recitátor Pavel Soukup, film ještě neměl premiéru. Je o fauně a floře Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

- Draga Zlatníková 28.listopadu .2013 měla spolu s Věrou Kopeckou a Valachovičovou autorský večer a autogramiádu v Knihovně města Hradec Králové (v nově přizpůsobené budově). Byl to vlastně podvečer a byl součástí uměleckého maratonu Střediska východočeských spisovatelů v Pardubicích.

- Draga Zlatníková 20.ledna.2014 recitovala a četla ukázky překladů 2 autorek písičích německy, které přežily holocaust (Rose Ausländerová a Hilda Dominová), dále pár básní srbského básníka Stevana Tontiće a na závěr kousek z Dárku pro Ježíška. Pořad se konal v Turnově v Knihovně A.Marka a byl to vzpomínkový večer k výročí odchodu turnovských Židů do transportů.

- Sdružení regionálních autorů DIV (Beranová, Jebavá, Pluhařová a Franc) vystoupilo společně se skupinou Ze šuplíku v neděli 26.ledna

2014 v Domově sv. Josefa v Žirči s hudebně-literárním pásmem „Smlouva s ďáblem“.

- Václav Franc vydal ve spolupráci s www.knihovnicka.cz knihu „Převozník“. Vyšla koncem ledna a obsahuje divadelní text Francovy hry a jeho povídku „Žně firmy Poslední sbohem“.

- Někteří členové spolku byli nominováni v 16.ročníku Jivínského Štefana. Bližší informace najdete na <http://jivinskystefan.webnode.cz/> nebo v příloze únorových Prochorovín 2/2014. Vyhlášení se uskuteční v Nové Pace v úterý 25.února 2014 od 16 hodin.

Václav

ČAJ č. 89 – ANTONÍN ŠLECHTA

v únorovém ČAJi jsem si do naší ČAJovny jako hosta pozval úpíckého autora Antonína Šlechtu, který profesně působil v 80.letech 20.století v Jičíně. Do ČAJe přispěl povídkou „Jak Andílek z nebe padl“. Jsem rád, že jsem si mohl přečíst i prvotinu Antonína Šlechtu „Sedm pádů smrti.“ Kniha mě zaujala natolik, že jsem o ní napsal v rubrice „Řekni mi, co čteš ...“

Již koncem roku 2013 jsem vyzpovídal varnsdorfského básníka Milana Hrabala, mimochodem jeho úvodní báseň „Modlitba“ je ze sbírky „Nepřetržitě zítřky“ vydané v roce 1989 v Severočeském nakladatelství. Organizátor Literárního Varnsdorfu je na své město hrdý a přiznal se, že: „Mně se žije ve Varnsdorfu dobře!“

Tvorbu domácích autorů zastupuji tentokrát já sám. Blíží se nám zimní olympiáda, a tak doufám, že si vedle sledování televize uděláte čas na literaturu, ale občas i vy sami protáhnete svoje kosti, jak nakonec nabádám ve svém humorně-silvestrovském zamyšlení „Francovo olympijské snění“. A aby té olympiády nebylo málo, přidal jsem jednu báseň „Sportovec“ z chystané sbírky poezie pro děti.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ

KATHARINA HAGENA – O SPÁNKU A MIZENÍ

Vydalo nakladatelství Host v roce 2013

Přeložil Petr Štědroň

Před časem jsem v KOBŘE představil knihu Kathariny Hageny „Chuť jablečných jadýrek“ a zdá se, že jsem přišel německé autorce na chuť. Tentokrát jsem si rád přečetl její další knihu „O spánku a mizení“. Katharina Hagena navozuje atmosféru tajemna mládí hlavní hrdinky románu Ellen. Ta se ve vzpomínkách v bezesných nocích, ale i fakticky, po sedmnácti letech do rodné vesnice Grund, kde umírá její matka. A začíná rozplétání záhad a tajemství, především otázky dcery Orly, kterou zde zplodila právě jednoho léta před sedmnácti lety, stejně jako záhady náhlého zmizení přítele Lutze. Další záhady odhaluje i historik Benn, do kterého se Ellen zamiluje, ten pátrá po stopách vojáka, ukrývající ho se v místních lesích v době 2.světové války. A aby těch tajemství nebylo málo, ve vesnici se pohybuje i žena, která pátrá po neobjasněném zmizení Lutze.

Děj postupně rozplétá řadu záhad, autorka dokáže stupňovat napětí i retrospektivními vzpomínkami na svoje mládí a další život vytvořit zajímavou skicu života. Pozoruhodné jsou i myšlenkové pochody hlavní hrdinky Ellen, pozorující dospívající dceru Orlu, ale i třeba její poznatky o spánku (sama pracuje ve výzkumném ústavu spánku) jako i otázky kolem úmrtí matky.

Záhady nakonec budou rozpleteny, ale to už nechám na čtenářích. A dovolím si odcitovat dvě krátké ukázky z knihy, viz str. 53: „Uříznutý lidský prst položený na stůl přináší spánek.“

A citace ze str. 121: „Seděla jsem u postele své umírající, spící matky a kladla jsem si otázku, jestli je nějaký rozdíl mezi vzpomínkami na někoho, kdo zemřel, a na někoho, kdo sám všechno zapomněl. Nepokouší se v druhém případě+ člověk být pamětí té osoby? Vzpomínky na člověka a jeho vlastní dojmy jsou pravděpodobně naprosto odlišné. Které z nich jsou pravdivější? A nevylučují se vzpomínka a pravdivost ze své podstaty?“

Rád si přečtu další literární počiny německé autorky Kathariny Hageny a vám její knihy vřele doporučuji. Václav

PÍŠEME SI ...

Zdravím Vás milé kolegyně a milí kolegové v tomto právě začínajícím roce a přeji Vám ještě jednou vše nejlepší!!!

S velikou vděčností děkuji Václavovi speciálně za Kobru1/2014! Nevzpomínám si, kdy naposledy mi Kobra přinesla takovou radost, nebo spíše úlevu, pramenící s poznání, že se mým viděním světa nejsem osamocen, že nejsem kverulant a blázen. Pravda, je to trochu paradoxní, že mám radost nad tím, že i jiní vidí, v jakých, s prominutím sračkách, jsme nuceni žít. Mám na mysli článek Michala Černíka o Jaroslavu Čejkovi a rovněž "Náš večer s Jovankou....." . Podobné souznění pocituji nad vynikajícími eseji Lubomíra Martínka, které je občas možné zaslechnou na Vltavě v Psáno kurzívou.

V Čaji se mi nejvíce líbila Josefova povídka Moje rychlá manželka.

Tak díky ! Držte se LISáci !

Zdraví Vás Petr Veselý

Příští schůzka LiSu

**se koná ve středu 26.února 2014 v 16 hodin
v prostorách Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně!**

**Vyhlášení Jivínského Štefana se koná v Nové Pace
v úterý 25.února 2014 v 16 hodin!**

Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

V předvečer velké války

Přednáška ke 100. výročí 1. světové války 1914-1918

PhDr. Robert Kvaček, DrSc.

Čtvrtek 6. 2. 2014 v 15 hod.

vstupné 20,- Kč

„Smlouva s ďáblem“ v Žirči

Mrazivé počasí nastoupilo těsně před naším druhým letošním vystoupením. Naštěstí jsme tentokrát nezpívali ani venku, ani v kostele. Jeli jsme za našimi diváky o něco dál, až do Žirče, do Domova sv. Josefa. Ale i naši diváci museli přijet. Ne proto, že by to měli daleko. Domov sv. Josefa se jim stal domovem trvalým nebo alespoň přechodným, ale proto, že většina z nich je odkázána na invalidní vozík. V Domově sv. Josefa se totiž léčí lidé s roztroušenou sklerózou.

Až tváří v tvář cizím těžkým osudům si člověk uvědomí, jak mu vlastně nic nechybí. Předvedli jsme všem přítomným naše už několikrát reprizované pásmo „Smlouva s ďáblem“, samozřejmě společně se členy DIVU.

Díky prohlídce domova po našem vystoupení jsme zjistili, že Smlouvu s ďáblem tady měli výjimečně a poprvé, ale smlouvu s Bohem mají určitě natrvalo.

Dana Beranová

Převzato ze stránek <http://zesupliku.cz/> , kde najdete další informace o aktivitách skupiny „Ze šuplíku“.

LITERÁRNÍ VÝCHOD

Informace o aktivitách Střediska východočeských spisovatelů, ale i další informace z oblasti kultury a literatury východních Čech můžete najít na nově spuštěném webu <http://literarnivyход.cz/> .

Václav

Na archivním snímku Václav Teslík a Petr Veselý (v pozadí Hana Runčíková) při kuloárních diskuzích nad literaturou.

Foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz

Ročník 15. Číslo 2. Únor 2014.
(5.února 2014)
www.ikobra.cz